

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס
ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו
את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
ימים רבים שמונים ומאת יום ובמלואת הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בחצר גזת ביתן המלך דקור כרפס ותכלת אחזו
בחבלי בויץ וארגמן על גילי כסה ועמודי שש
מטות זהב וכסה על רצפת בהט ושש ודר וסחרת
והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות
רב כיר המלך והשתיה כדת אין אגס כי כן
יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש
ואיש גם ושתי המלכה עשתה
משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש
ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
בזתא חרבונא בנתא ואבגתא זתר וכרכס
שבעת הסריסים המשרתים את פני

1:1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:
1:2 בימים ההם כשבת | המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה: 1:3 בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל | פרס
ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: 1:4 בהראתו
את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
ימים רבים שמונים ומאת יום: 1:5 ובמלואת הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בחצר גזת ביתן המלך: 1:6 חור | כרפס ותכלת אחזו
בחבלי בויץ וארגמן על גילי כסה ועמודי שש
מטות | זהב וכסה על רצפת בהט ושש ודר וסחרת
והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות
רב כיר המלך: 1:8 והשתיה כדת אין אגס כי כן
| יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש
ואיש: 1:9 גם ושתי המלכה עשתה
משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש:
1:10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
בזתא חרבונא בנתא ואבגתא זתר וכרכס
שבעת הסריסים המשרתים את פני

המלך אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפני
המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה
כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתי לבוא
בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך
מאד וחמתו בערה בו ויאמר
המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני
כל ידעי דת ודין והקרוב אליו מרשנה שתר ארמתא
תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס
ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות
כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עלתה
את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים ויאמר
מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה
ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר
בכל מדינות המלך אחשורוש כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן בעיניהן
באמרו המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה לפני ולא באה והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה
לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדת פרס
ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני

המלך אחשורוש: ^{1:11} להביא את ושתי המלכה לפני
המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה
כי טובת מראה היא: ^{1:12} ותמאן המלכה ושתי לבוא
בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך
מאד וחמתו בערה בו: ^{1:13} ויאמר
המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני
כל ידעי דת ודין: ^{1:14} והקרוב אליו כרשנא שתר אדמתא
תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי | פרס
ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות:
^{1:15} כדת מה לעשות במלכה ושתי על | אשר לא עשתה
את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: ^{1:16} ויאמר
מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה
ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר
בכל מדינות המלך אחשורוש: ^{1:17} כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן בעיניהן
באמרו המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה לפני ולא באה: ^{1:18} והיום הזה תאמרנה |
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה
לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: ^{1:19} אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדת פרס
ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני

הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתֶיהָ
הַטוֹבָה מִמֶּנָּה: ^{1:20} וְנִשְׁמַע פְּתֻגָּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנְּשִׂיִם יִתְּנוּ יָקָר
לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קֶטֶן וְיִיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְיַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ כַּדְּבַר מִמוּכָן וְיִשְׁלַח
סְפָרִים אֶל כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה
כַּכְתָּבָה וְאֵל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לֵהִיֹּת כָּל־אִישׁ שָׂרָר
בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבַר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ אַחֲרֵי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךָ חֲזַמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ
זָכַר אֶת־וְשֵׁתִי וְאֶת־אֲשֶׁר עָשִׂתָה וְאֶת־אֲשֶׁר לָנֹזֵר
עָלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ לְעָרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתֵינוּ וּבִקְשׁוֹ לְמֶלֶךְ
לְעָרוֹת בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מֵרֵאֵת וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ
פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נְעָרֵי־
בְּתוּלָה טוֹבֵת מֵרֵאֵת אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבֵּירָה אֶל־בֵּית
הַנְּשִׂיִם אֶל־יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַנְּשִׂיִם וְנִתְּנוּ
תַּמְרוּקֵיהֶן: ^{2:4} וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ
תַּחַת וְשֵׁתִי וְיִיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֶׂה
כֵּן: ^{2:5} אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבֵּירָה
וְשֵׁמוֹ מְרֹדַכִּי בֶן־יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
^{2:6} אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ
עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְרֶצַּר

הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתֶיהָ
הַטוֹבָה מִמֶּנָּה: ^{1:20} וְנִשְׁמַע פְּתֻגָּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנְּשִׂיִם יִתְּנוּ יָקָר
לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קֶטֶן: ^{1:21} וְיִיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ כַּדְּבָר מִמוּכָן: ^{1:22} וַיִּשְׁלַח
סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה
כַּכְתָּבָה וְאֶל־עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לֵהִיֹּת כָּל־אִישׁ שָׂרָר
בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבָר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ: **chapter 2** {פ} ^{2:1} אַחֲרֵי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךָ חֲזַמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ
זָכַר אֶת־וְשֵׁתִי וְאֶת־אֲשֶׁר עָשִׂתָה וְאֶת־אֲשֶׁר לָנֹזֵר
עָלֶיהָ: ^{2:2} וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתֵינוּ וּבִקְשׁוּ לְמֶלֶךְ
נְעָרוֹת בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מֵרֵאֵת: ^{2:3} וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ
פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נְעָרֵי־
בְּתוּלָה טוֹבֵת מֵרֵאֵת אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבֵּירָה אֶל־בֵּית
הַנְּשִׂיִם אֶל־יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַנְּשִׂיִם וְנִתְּנוּ
תַּמְרוּקֵיהֶן: ^{2:4} וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ
תַּחַת וְשֵׁתִי וְיִיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֶׂה
כֵּן: ^{2:5} אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבֵּירָה
וְשֵׁמוֹ מְרֹדַכִּי בֶן־יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
^{2:6} אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ
עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְרֶצַּר

מלך בבל ויהי אמין את הדסה היא
אסתר בת דרו כי אין לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה ונמות אביה ואמה נקחה
מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הגוי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגוי שימר
הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנוחה לתת לה ואת
שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך
וישלח ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה
אסתר את עמה ואת מוכדתה כי מרדכי צוה
עליה אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
לפני חצר בית הנשים לרעת את שלום אסתר ומה
יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל
המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה
חדשים בשמן המר וששה חדשים בנשמים
ובתמרוקי הנשים ובוה הנערה באה אל המלך
את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלך בערב היא באה ובבקר היא
שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס

מלך בבל: ^{2:7} ויהי אמין את הדסה היא
אסתר בת דרו כי אין לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת: ^{2:8} ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הגוי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגוי שימר
הנשים: ^{2:9} ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנוחה לתת לה ואת
שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך
וישלח ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ^{2:10} לא הגידה
אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה
עליה אשר לא תגיד: ^{2:11} ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה
יעשה בה: ^{2:12} ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל
המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה
חדשים בשמן המר וששה חדשים בנשמים
ובתמרוקי הנשים: ^{2:13} ובזוה הנערה באה אל המלך
את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלך: ^{2:14} בערב היא באה ובבקר היא
שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס

המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד
אל המלך כי אם חפץ נה המלך ונקראה
בשם ונהליע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי
אשר לקח לו נבת לבוא אל המלך לא נקשה דבר
כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר
הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה
ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת
שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם
כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה
אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיר
המלך ובהקבץ בתולות שלית ומרדכי ישב בשער
המלך אין אסתר מגדת מוכרתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה
כאשר היתה באמנה אתו בימים
ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף
בגתו ותרש שלי סריסי המלך משמרי הסף
ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורוש ויודע הדבר
הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר

המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד
אל המלך כי אם חפץ נה המלך ונקראה
בשם: 2:15 ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי
אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר
כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר
הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה:
2:16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת
שבע למלכותו: 2:17 ויאהב המלך את אסתר מכל-
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם
כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: 2:18 ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה
אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיר
המלך: 2:19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער-
המלך: 2:20 אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה
כאשר היתה באמנה אתו: 2:21 בימים
ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף
בגתו ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף
ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורוש: 2:22 ויודע הדבר
למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר

למלך בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצא
ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים
לפני המלך
הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את
המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את נסאו
מעל כל השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר
בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה
לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו
לעבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך ויהי בארם אליו יום
ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא
המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
זמה ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם
מרדכי בחדש הראשון הוא חדרש ניסן
בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני המן מיום ומחדש
בחדש שנים עשר הוא חדרש
ואמר המן

למלך בשם מרדכי: 2:23 ויבקש הדבר וימצא
ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים
לפני המלך: {פ} 3:1 אחר
| הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את-
המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את-כסאו
מעל כל-השרים אשר אתו: 3:2 וכל-עבדי המלך אשר-
בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי-כן צוה-
לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: 3:3 ויאמרו
עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך: 3:4 ויהי כאמרם אליו יום
ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי-הגיד להם אשר-הוא יהודי: 3:5 וירא
המן כי-אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
חמה: 3:6 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי-הגידו
לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-
היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש עם
מרדכי: 3:7 בחדש הראשון הוא חדרש ניסן
בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני המן מיום ומחדש
לחדש שנים-עשר הוא חדרש
אדר: 3:8 ויאמר המן

למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר
ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם
שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ונמלך
אין שיה לנהיזם אם על המלך טוב יכתב ולאדם
ועשרת אלפים ככר כסה אשקול על ידי עשי
המלאכה להביא אל גנזי המלך ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המרתא האגגי צרר
היהודים ויאמר המלך להמן הכסה נתון לך והעם
לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך
בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב
ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל
הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשוננו בשם
המלך אחשורוש לכתב ונחתם בטבעת המלך
ונשלחו ספרים ביד הרצים אלכל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מזער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שינים עשר הוא חדש אדר ושנלם לבוז
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי
לכל העמים להיות עלתדים ליום הזה הרצים
יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה

למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר
ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם
שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך
אין שיה לנהיזם: ^{3:9} אם על המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי
המלאכה להביא אל גנזי המלך: ^{3:10} ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המרתא האגגי צרר
היהודים: ^{3:11} ויאמר המלך להמן הכסה נתון לך והעם
לעשות בו כטוב בעיניך: ^{3:12} ויקראו ספרי המלך
בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב
ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל
הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשוננו בשם
המלך אחשורוש לכתב ונחתם בטבעת המלך:
^{3:13} ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שינים עשר הוא חדש אדר ושנלם לבוז:
^{3:14} פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי
לכל העמים להיות עלתדים ליום הזה: ^{3:15} הרצים
יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה

והמלך והמן ישבו לשלמות והעיר שושן
לבוכה ומרדכי ידע את כל אשר
נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקה גרונה ומרה ויבוא
עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גרונ ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע לרבים ותבואנה נערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחננה המלכה מאד
ותעלצו בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל ותקרא אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך אל מרדכי
אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך ויגד
לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המן לשקול על גווי המלך
ביהודים לאבדם ואת פתשגן כתב הדת
אשר נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתר
ולתגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו
ולבקש מלפניו על עמה ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי
מרדכי ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי כל עבדי

והמלך והמן ישבו לשלמות והעיר שושן
נבוכה: **chapter 4** {פ} 4:1 ומרדכי ידע את כל אשר
נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקה גדלה ומרה: 4:2 ויבוא
עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק: 4:3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע לרבים: 4:4 ותבואנה נערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחננה המלכה מאד
ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל: 4:5 ותקרא אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה זה: 4:6 ויצא התך אל מרדכי
אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: 4:7 ויגד
לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המן לשקול על גווי המלך
ביהודים לאבדם: 4:8 ואת פתשגן כתב הדת
אשר נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתר
ולתגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו
ולבקש מלפניו על עמה: 4:9 ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי
מרדכי: 4:10 ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי: 4:11 כל עבדי

המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל איש
ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וזיה ואני לא
נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום ויגידו
למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב
אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך
מכל היהודים כי אם חרש תזרישי בעת הזאת
רוח והצללה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת
ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת תלעת
למלכות ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי כך
כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם
אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר
לא כדת וכאשר אנדתי אנדתי ויעבר מרדכי
ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר ויהי ביום
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
בית המלך הפנימית נכוח בית המלך והמלך
יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכוח
פתח הבית ויהי כראות המלך את אסתר
המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושיט

המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש
ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וזיה ואני לא
נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: ^{4:12} ויגידו
למרדכי את דברי אסתר: {פ} ^{4:13} ויאמר מרדכי להשיב
אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך
מכל היהודים: ^{4:14} כי אם חרש תזרישי בעת הזאת
רוח והצללה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת
ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת תלעת
למלכות: ^{4:15} ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: ^{4:16} לך
כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם
אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר ל
א-כדת וכאשר אנדתי אנדתי: ^{4:17} ויעבר מרדכי
ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר: ch 5 {o} ^{5:1} ויהי א ביום
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
בית המלך הפנימית נכוח בית המלך והמלך
יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכוח
פתח הבית: ^{5:2} ויהי כראות המלך את אסתר
המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושיט

הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת־שֹׂרְבֵיט הַזֶּהִב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֹּׂרְבֵיט: {ס} 5:3 וַיֹּאמֶר לָהּ
הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַיִּנָּתֶן לָךְ: 5:4 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ:
5:5 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲרוּ אֶת־הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה
אֶסְתֵּר: 5:6 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַיַּיִן מַה־
שָׂאלָתְךָ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת
וַתַּעַשׂ: 5:7 וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי:
5:8 אִם־מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
לָתֵת אֶת־שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשָׁתִי יָבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם
וּמִחַר אַעֲשֶׂה כַדְּבַר הַמֶּלֶךְ: 5:9 וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם
הַהוּא שִׁמְח וְטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הַמֶּן אֶת־מְרֹדְכִי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֹא הַמֶּן עַל־מְרֹדְכִי
חֲמָה: 5:10 וַיִּתְּאֶפֶק הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֹא
אֶת־אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־זְרִישׁ אִשְׁתּוֹ: 5:11 וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן
אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּגָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ
הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ:
5:12 וַיֹּאמֶר הַמֶּן אָף לֹא־הִבִּיֵּאתָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם

הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת־שֹׂרְבֵיט הַזֶּהִב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֹּׂרְבֵיט וַיֹּאמֶר לָהּ
הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַיִּנָּתֶן לָךְ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲרוּ מִהֲרוּ אֶת־הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה
אֶסְתֵּר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַיַּיִן מַה־
שָׂאלָתְךָ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת
וַתַּעַשׂ וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי
אִם־מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
לָתֵת אֶת־שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשָׁתִי יָבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם
וּמִחַר אַעֲשֶׂה כַדְּבַר הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם
הַהוּא שִׁמְח וְטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הַמֶּן אֶת־מְרֹדְכִי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֹא הַמֶּן עַל־מְרֹדְכִי
חֲמָה וַיִּתְּאֶפֶק הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֹא
אֶת־אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־זְרִישׁ אִשְׁתּוֹ וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן
אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּגָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ
הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר הַמֶּן אָף לֹא־הִבִּיֵּאתָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם

הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמְּשֻׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ כִּי אִם־אוֹתִי
וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קָרוֹא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ: ^{5:13} וְכֹל־זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה
לִי בְּכֹל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מֶרְדֵּכִי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: ^{5:15} וַתֹּאמֶר לוֹ זָרַשׁ אֲשֵׁיתוּ וְכֹל־אֶהְיֶה יַעֲשֵׂוּ
־עֵץ גָּבֹה חֲמֻשִּׁים אִמָּה וּבְבִקָּר | אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מֶרְדֵּכִי
עָלָיו וּבָא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל הַמְּשֻׁתָּה שְׂמַח וַיִּיטֵב הַדָּבָר
לְפָנָי הֵמָּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ: **chpt 6** {פ} ^{6:1} בְּלֵילָה הַהוּא
נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהֵבִיא אֶת־סֵפֶר הַזְּכָרֹנוֹת
דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי וַיִּקְרְאוּ לְפָנָי הַמֶּלֶךְ: ^{6:2} וַיִּמָּצֵא
כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֵּכִי עַל־בְּגַתְנָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח
יָד בַּמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ: ^{6:3} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה
יָקָר וּגְדוּלָּה לְמֶרְדֵּכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר: ^{6:4} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי
בְּחֻצֵּר וְהֵמָּן בָּא לְחֻצֵּר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחֵיצוֹנָה
לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת־מֶרְדֵּכִי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־
הִכִּין לוֹ: ^{6:5} וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֵמָּן עֹמֵד
בְּחֻצֵּר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: ^{6:6} וַיָּבֹא הֵמָּן וַיֹּאמֶר לוֹ
הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ סָפַץ בִּיקְרוֹ
וַיֹּאמֶר הֵמָּן בְּלִבּוֹ לִמִּי יִחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר
יֹתֵר מִמֶּנִּי: ^{6:7} וַיֹּאמֶר הֵמָּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר

הַמֶּלֶךְ אֶל הַמְּשֻׁתָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ כִּי אִם אוֹתִי
וְגַם לְמַחֵר אֲנִי קָרוֹא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ וְכֹל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה
לִי בְּכֹל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מֶרְדֵּכִי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר לוֹ זָרַשׁ אֲשֵׁיתוּ וְכֹל אֶהְיֶה יַעֲשֵׂוּ
עֵץ גָּבֹה חֲמֻשִּׁים אִמָּה וּבְבִקָּר אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מֶרְדֵּכִי
עָלָיו וּבָא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמְּשֻׁתָּה שְׂמַח וַיִּיטֵב הַדָּבָר
לְפָנָי הֵמָּן וַיַּעֲשֵׂה הָעֵץ
בְּלֵילָה הַהוּא
נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהֵבִיא אֶת סֵפֶר הַזְּכָרֹנוֹת
דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי וַיִּקְרְאוּ לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וַיִּמָּצֵא
כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֵּכִי עַל בְּגַתְנָא וְתָרַשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח
יָד בַּמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה נַּעֲשֶׂה
יָקָר וּגְדוּלָּה לְמֶרְדֵּכִי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי
בְּחֻצֵּר וְהֵמָּן בָּא לְחֻצֵּר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחֵיצוֹנָה
לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת מֶרְדֵּכִי עַל הָעֵץ אֲשֶׁר
הִכִּין לוֹ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֵמָּן עֹמֵד
בְּחֻצֵּר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא וַיָּבֹא הֵמָּן וַיֹּאמֶר לוֹ
הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
וַיֹּאמֶר הֵמָּן בְּלִבּוֹ לִמִּי יִחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר
יֹתֵר מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר הֵמָּן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר

הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ: ^{6:8} יְבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר
לְבִשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עֲלָיו הַמֶּלֶךְ
וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ וְלִתְּוֹן הַלְּבוּשׁ
וְהַסּוּס עַל יַד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרִתָּמִים
וְהַלְּבִשׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ
וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס בְּרִחוּב הָעֵיר וְקִרְאוּ לְפָנָיו
כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן מַה־רָחֹק אַתְּ הַלְּבוּשׁ וְאֶת
הַסּוּס כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה כֵן לְמַרְדְּכֵי הַיְהוּדִים
הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֵל תִּפְּל דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וַיִּקְחֵם הֵמָּן אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וַיִּלְבֹּשׁ
אֶת מַרְדְּכֵי וַיִּרְכִּיבֵהוּ בְּרִחוּב הָעֵיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו
כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ
וַיֵּשֶׁב מַרְדְּכֵי אֵל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן נִדְחָף
אֶל בֵּיתוֹ אֲבָל וְחֲפוּי רֹאשׁוֹ וַיִּסְפֹּר הֵמָּן
לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ וְלִכְלֵ אֶהֱבִי אֶת כָּל אֲשֶׁר
קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ
אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדְּכֵי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת
לְנַפְל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי לְנַפְל תִּפְּוֹל לְפָנָיו
עוֹדֵם מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהַלּוּ
לְהִבִּיא אֶת הֵמָּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר וַיָּבֹא

הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ: ^{6:8} יְבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר
לְבִשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עֲלָיו הַמֶּלֶךְ
וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ: ^{6:9} וְנָתַן הַלְּבוּשׁ
וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרִתָּמִים
וְהַלְּבִיִּשׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ
וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרִחוּב הָעֵיר וְקִרְאוּ לְפָנָיו
כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ:
^{6:10} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן מַה־רָחֹק אַתְּ הַלְּבוּשׁ וְאֶת־
הַסּוּס כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה־כֵן לְמַרְדְּכֵי הַיְהוּדִים
הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֵל־תִּפְּל דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ: ^{6:11} וַיִּקְחֵם הֵמָּן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבֹּשׁ
אֶת־מַרְדְּכֵי וַיִּרְכִּיבֵהוּ בְּרִחוּב הָעֵיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו
כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חֲפָץ בִּיקְרוֹ:
^{6:12} וַיֵּשֶׁב מַרְדְּכֵי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן נִדְחָף
אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וְחֲפוּי רֹאשׁוֹ: ^{6:13} וַיִּסְפֹּר הֵמָּן
לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ וְלִכְלֵ־אֶהֱבִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר
קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ
אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדְּכֵי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת
לְנַפְל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נִפְּוֹל תִּפְּוֹל לְפָנָיו:
^{6:14} עוֹדֵם מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהַלּוּ
לְהִבִּיא אֶת־הֵמָּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: ^{7:1} **chp 7** וַיָּבֹא

המלך והמן לשיתות עם אסתר המלכה
ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה
היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש: 7:3 ותען אסתר המלכה
ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על
המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי
כי למכרוני אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד
ואלו לעבדים ולשפחות למכרוני החרשתי כי אין הוצר
שזה בגזק המלך ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה
ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מפני
המלך והמלכה והמלך קם בזמנתו ממשיתה היין
אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר
המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך והמלך
שב מגנת הביתן אל בית משיתה היין והמן נפל על
המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את
המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן
חזפו ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים כלפני
המלך גם הגה העין אשר עשה המן למורכני אשר
דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר

המלך והמן לשיתות עם אסתר המלכה:
7:2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה
היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש: 7:3 ותען אסתר המלכה
ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על
המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
7:4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד
ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הוצר
שזה בגזק המלך: 7:5 ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה
ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: 7:6 ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מפני
המלך והמלכה: 7:7 והמלך קם בחמתו ממשתה היין
אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר
המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: 7:8 והמלך
שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על
המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את
המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן
חזפו: 7:9 ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני
המלך גם הגה העין אשר עשה המן למרדכי אשר
דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר

המלך תלהו עליו ויתלו את המן על העץ אשר
הפין למרדכי ודמות המלך שככה ביום
ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את
בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי
הגידה אסתר מה הוא לה ויסר המלך את טבעתו אשר
העביר מהמן ויתלה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי
על בית המן ותוסף אסתר ותדבר לפני
המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותחונן לו להעביר
את רעת המן האגלי ואת מושבתו אשר חשב
על היהודים וישט המלך לאסתר את שרנט הזהב
ותקם אסתר ותעמוד לפני המלך ותאמר אם
על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים
מושבת המן בן המדתא האגלי אשר כתב לאבד
את היהודים אשר בכל מדינות המלך כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה
אוכל וראיתי באבדן מולדתי ויאמר
המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי
היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו
על העץ על אשר שלח ידו ביהודים ואתם
כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם

המלך תלהו עליו: ^{7:10} ויתלו את המן על העץ אשר
הפין למרדכי וחמת המלך שככה: **chpt 8** {פ} ^{8:1} ביום
ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את
בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי
הגידה אסתר מה הוא לה: ^{8:2} ויסר המלך את טבעתו אשר
העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי
על בית המן: {פ} ^{8:3} ותוסף אסתר ותדבר לפני
המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותחונן לו להעביר
את רעת המן האגלי ואת מושבתו אשר חשב
על היהודים: ^{8:4} וישט המלך לאסתר את שרנט הזהב
ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ^{8:5} ותאמר אם
על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים
מושבת המן בן המדתא האגלי אשר כתב לאבד
את היהודים אשר בכל מדינות המלך: ^{8:6} כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה
אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ^{8:7} {ס} ויאמר
המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי
היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו
על העץ על אשר שלח ידו ביהודים: ^{8:8} ואתם
כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם

המלך וזחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר לכתב
בשם המלך וזחתום בטבעת המלך אין להשיב ויקראו
ספר המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא
חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתבננו אשר
צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והכוזבים ושרי המדינות אשר מהרו ועל כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשוננו ואל היהודים ככתבם וכלשונם ויכתב
בשם המלך אחשורש וזחתם בטבעת המלך
וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
האחשתרנים בני הרמכים אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר ועיר ללהקח ולעמד
על נפשם להשמיר להרג ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם ביום ולשים ושלכם לבוא ביום
אחזר בכל מדינות המלך אחשורש בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר פתשגון
הכתב להנותן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים ולהיות היהודיים לתודים ליום הזה להתקם
מאיביהם הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו
מבהלים ורחופים ברבר המלך והרת לתנה בשושן
הבירה ומרדכי יצא מלפני

המלך וזחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב
בשם המלך וזחתום בטבעת המלך אין להשיב: ^{8:9} ויקראו
ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא
חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר
צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות אשר ו מהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשוננו ואל היהודים ככתבם וכלשונם: ^{8:10} ויכתב
בשם המלך אחשורש וזחתם בטבעת המלך
וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
האחשתרנים בני הרמכים: ^{8:11} אשר נתן המלך
ליהודים ו אשר בכל עיר ועיר להקח ולעמד
על נפשם להשמיר ולהרג ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוא: ^{8:12} ביום
אחד בכל מדינות המלך אחשורש בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ^{8:13} פתשגון
הכתב להנותן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים ולהיות היהודים עתידים ליום הזה להתקם
מאיביהם: ^{8:14} הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו
מבהלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה: {פ} ומרדכי יצא מלפני

המלך בלבוש מלכות תכלת וחזר ועטרת
זהב גדולה ותכריך בויץ וארגמן והעיר
שושן צהלה ושמחה ליהודים היתה אורה ושמחה
וששן ויקר ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
מהום אשר דבר המלך ודתו מניע שמחה וששון
ליהודים משיתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם ובשנים
עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום
בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום
אשר שיברו איבי היהודים לשלוט בהם ולהפוך
הוא אשר ישלנו היהודים המה בשנאיהם להלכו
היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש
לשלו יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד
בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וכל שרי
המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה
אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם כי גדול מרדכי בבית המלך
ושימעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי
הולך וגדול ויכו היהודים בכל איביהם מכת
חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם
ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

8:15 המלך בלבוש מלכות תכלת וחזר ועטרת
זהב גדולה ותכריך בויץ וארגמן והעיר
שושן צהלה ושמחה: 8:16 ליהודים היתה אורה ושמחה
וששן ויקר: 8:17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
מהום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משיתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם: **chpt 9** 9:1 ובשנים
עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום
בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום
אשר שיברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך
הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: 9:2 נקהלו
היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש
לשלו יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד
לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 9:3 וכל שרי
המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה
אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם: 9:4 כי גדול מרדכי בבית המלך
ושימעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי
הולך וגדול: {פ} 9:5 ויכו היהודים בכל איביהם מכת
חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם:
9:6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

אִישׁ: 9:7 וְאֵת
פִּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת
דְּלִפּוֹן וְאֵת
אַסְפֵּתָא: 9:8 וְאֵת
פוֹרְתָא וְאֵת
אַדְלֵיאָ וְאֵת
אַרִידְתָא: 9:9 וְאֵת
פִּרְמִישְׁתָא וְאֵת
אַרִיסֵי וְאֵת
אַרְדֵי וְאֵת
וַיִּזְתָּא: 9:10 עֶשְׂרֵת וְאֵת

אִישׁ וְאֵת
פִּרְשַׁנְדָּא וְאֵת
דְּלִפּוֹן וְאֵת
אַסְפֵּתָא וְאֵת
פוֹרְתָא וְאֵת
אַדְלֵיאָ וְאֵת
אַרִידְתָא וְאֵת
פִּרְמִישְׁתָא וְאֵת
אַרִיסֵי וְאֵת
אַרְדֵי וְאֵת
וַיִּזְתָּא עֶשְׂרֵת

בְּנֵי הַמֶּן בֶּן הַמֶּדְתָּא צָרַר הַיְהוּדִים
הָרְגוּ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם
בַּיּוֹם הַהוּא בֹּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים
בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה נִפְלִי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאִבְדָּה הַחַיִּים
מֵאֹתָה אִישׁ וְאֵת עֵשֶׂרֶת בְּנֵי הַבֶּן
בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמִה
שִׂאֲלֹתֶךָ וַיִּנְתֶּן לָךְ וּמִה בִקְשֶׁתְךָ עוֹד
וְתַעֲשֵׂה וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ
טוֹב יִנְתֶּן גַּם מִזֵּר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת כַּדַּת הַיּוֹם וְאֵת
עֵשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן יִתְּלוּ עַל הָעֵץ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן וְתִנְתֶּן דָּת
בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֵשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן דִּתְּלוּ
וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן גַּם
בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר
וַיְהָרְגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ
וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם וּשְׂאֵר
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ
וַעֲמַד עַל נַפְשָׁם וְזוּז מֵאִיבֵיהֶם וְהָרוּג

בְּנֵי הַמֶּן בֶּן הַמֶּדְתָּא צָרַר הַיְהוּדִים
הָרְגוּ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם:
9:11 בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים
בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: {ס} 9:12 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאִבְדָּה הַחַיִּים
מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֵשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן
בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמִה
שִׂאֲלֹתֶךָ וַיִּנְתֶּן לָךְ וּמִה בִקְשֶׁתְךָ עוֹד
וְתַעֲשֵׂה: 9:13 וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ
טוֹב יִנְתֶּן גַּם מִזֵּר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת כַּדַּת הַיּוֹם וְאֵת
עֵשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן יִתְּלוּ עַל הָעֵץ:
9:14 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כִּן וְתִנְתֶּן דָּת
בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֵשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן תִּתְּלוּ:
9:15 וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן גַּם
בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר
וַיְהָרְגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ
וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם: 9:16 וּשְׂאֵר
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ
וַעֲמַד עַל נַפְשָׁם וְזוּז מֵאִיבֵיהֶם וְהָרְג

בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבְבִזָּה
לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: 9:17 בְּיוֹם־שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹ
וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמְחָה: 9:18 וְהִיהוּ־יָדִים
אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשָׁן נִקְהְלוּ בְּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ
וּבְאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמְחָה: 9:19 עַל־כֵּן
הִיהוּ־יָדִים הַפְּרוּזִים הַפְּרָזִים הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת
עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר
שִׁמְחָה וּמִשְׁתֵּה וַיּוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹחַ
מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַיִּכְתֹּב מֵרַדְכִי אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֵל כָּל
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים: 9:21 לְקַיֵּם
עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: 9:22 כִּי־מִיָּם אֲשֶׁר־נָחוּ
בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאֲוִיבֵיהֶם וְהִחְדָּשׁ אֲשֶׁר
נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבֵל
לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֵּה
וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלֹחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ

בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבְבִזָּה
לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם בְּיוֹם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹ
וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמְחָה וְהִיהוּ־יָדִים
אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן נִקְהְלוּ בְּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ
וּבְאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמְחָה עַל כֵּן
הִיהוּ־יָדִים הַפְּרוּזִים הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת
עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר
שִׁמְחָה וּמִשְׁתֵּה וַיּוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹחַ
מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַיִּכְתֹּב מֵרַדְכִי אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֵל כָּל
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים לְקַיֵּם
עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה כִּי־מִיָּם אֲשֶׁר נָחוּ
בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאֲוִיבֵיהֶם וְהִחְדָּשׁ אֲשֶׁר
נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבֵל
לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֵּה
וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלֹחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ

ומתנות לאבינים וקבל היהודים את
אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי אליהם כי המן בן
המרתא האגגי צרר כל היהודים
חשב על היהודים לאבדם והפל פור
הוא הנורל להמם ולאבדם ונבאה
לפני המלך אמר עם הספר ישנם
מחשבתו הרעה אשר חשב על
היהודים על ראשו ותלו אתו ואת
בניו על העץ על כן קראו לימים
האלה פורים על שם הפור על כן
על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו
על כנה ומה הגיע אליהם קימו
וקבל היהודים עליהם ועל זרעם
ועל כל הזלזים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה
והימים האלה נזכרים ונעשים בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה
ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה
לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא

ומתנות לאבינים: ^{9:23} וקבל היהודים את
אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי אליהם: ^{9:24} כי המן בן
המרתא האגגי צרר כל היהודים
חשב על היהודים לאבדם והפל פור
הוא הגורל להמם ולאבדם: ^{9:25} ונבאה
לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אשר חשב על
היהודים על ראשו ותלו אתו ואת
בניו על העץ: ^{9:26} על כן קראו לימים
האלה פורים על שם הפור על כן
על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו
על כנה ומה הגיע אליהם: ^{9:27} קימו
וקבל וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם
ועל כל הזלזים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:
^{9:28} והימים האלה נזכרים ונעשים בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה
ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה
לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא

יִסּוּף מִזְרַעֲם וְתַכְתֵּב
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת אֲבִיחַיִל וּמִרְדֵּכִי
הַיְהוּדִי אֶת-כָּל-תִּקְוָה לְקַיֵּם אֶת אַגְרַת
הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיית וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים
וּמֵאָה מְדִינָה מִלְּכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבַר־י
שְׁלוֹם וְאַמֶּת לִקְיָם אֶת יְמֵי הַפָּרִים
הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם
מִרְדֵּכִי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּכְאֲשֶׁר קִימוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זֶרְעָם
דְּבַר־י הַצּוֹמֹת וְזַעֲקָתָם וּמֵאֵמֶר אֶסְתֵּר
קִים דְּבַר־י הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְזִכְרָתָם
בְּסֵפֶר
אֲחַשְׁרֵשׁ מִס עַל הָאָרֶץ וְאִי הַיָּם
וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְוָה וּגְבוּרָתוֹ וּפְרִשְׁדָּת
גְּדֻלַּת מִרְדֵּכִי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ הַכּוֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבַר־י הַיָּמִים לְמַלְכֵי
מִדֵּי וּפְרָס כִּי מִרְדֵּכִי הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה
לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְגָדוֹל לַיהוּדִים וְרָצוּי
לְרַב אַחֲזִי דְרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדְבַר-
שְׁלוֹם לְכָל זֶרְעוֹ

יִסּוּף מִזְרַעֲם: {ס} 9:29 וְתַכְתֵּב

אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת אֲבִיחַיִל וּמִרְדֵּכִי
הַיְהוּדִי אֶת-כָּל-תִּקְוָה לְקַיֵּם אֶת אַגְרַת
הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיית: 9:30 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים
וּמֵאָה מְדִינָה מִלְּכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבַר־י
שְׁלוֹם וְאַמֶּת: 9:31 לְקַיֵּם אֶת-יְמֵי הַפָּרִים
הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם
מִרְדֵּכִי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּכְאֲשֶׁר קִימוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זֶרְעָם
דְּבַר־י הַצּוֹמֹת וְזַעֲקָתָם: 9:32 וּמֵאֵמֶר אֶסְתֵּר
קִים דְּבַר־י הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְזִכְרָתָם

בְּסֵפֶר: {פ} 10:1 וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ

chpt 10

אֲחַשְׁרֵשׁ אַחַשְׁוֵרוּשׁ מִס עַל-הָאָרֶץ וְאִי הַיָּם:
10:2 וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְוָה וּגְבוּרָתוֹ וּפְרִשְׁדָּת
גְּדֻלַּת מִרְדֵּכִי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ הַכּוֹא-
הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבַר־י הַיָּמִים לְמַלְכֵי
מִדֵּי וּפְרָס: 10:3 כִּי אֶסְתֵּר הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה
לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְגָדוֹל לַיהוּדִים וְרָצוּי
לְרַב אַחֲזִי דְרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדְבַר-
שְׁלוֹם לְכָל-זֶרְעוֹ:

